

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 26. Sacramenta omnia novæ legis gratiam sanctificantem dignè
sumentibus conferunt ex opere operato, sicut & opportuno tempore
gratiam actualem (quam vocant) sacramentalem, usui ac fini cujusque ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

Sunt. Ideoque neque utiliter habent, neque ab eis Sacramentum utiliter petunt, nisi forte accipiendi necessitas urgeat (necessitas utique mortis, ut antè dixi) & accipientis animus ab amicitia vinculo non recedat.

jusque Sacramenti propriam, & accommodatam.

255 Tamen verò plures apud Dianam p. 10. tr. 11. resol. 64. censent in necessitate mortis à Ministro hæretico licitè peti Eucharistiam per modum Viatici: quia tamen necessitas solum exigit Sacramenta ad salutem simpliciter necessaria, Baptismum scilicet & Pœnitentiam; potestque Christianus sine aliis Sacramentis, absque dispendio salutis, ex hac vita discedere, Doctores communiter tradunt (ut videtur ex Augustini mente) solum Baptismum & Pœnitentiam in necessitate mortis ab hæretico Ministro licitè peti. Et idè S. Hermenegildus mori maluit quàm Eucharistiam ab Episcopo Ariano accipere, ut refert D. Gregorius l. 3. Dial. c. 31. Moyies quoque Mo-nachus (teste Sotomèno l. 6. c. 38. necnon Socrate l. 4. c. 29.) à Mauvia Saracenorum Regina in Episcopum postulatus, manus impositionem à Lucio, impiissimo Ariano, recipere constanter recusavit.

256 Elle verò grave peccatum ab hæretico, vel schismatico Sacramentum absque necessitate recipere, satis innuit Augustinus c. 52. citato, dum ait: *neque ab eis utiliter Sacramentum accipitur.* Cum inde consequens sit, non dignè ab eis accipi (aliàs utiliter acciperetur) sed indignè.

Posteriorem partem idem Augustinus ibidem exprimit, his verbis: quòd à talibus Sacramentum utiliter accipitur, qui non ipsi corde & moribus, sed sancte domini copulantur. Et ratio est, quia talis Minister, cum non sit extra sanctam Ecclesiæ domum, potest, si voluerit, Sacramentum benè & licitè administrare (quod non possunt hæretici, extra Ecclesiæ domum constituti, dum nulla accipiendi necessitas urget) & tamen sciam ipsum absque peccato non ministraturum, ipsum equidem non induco in peccatum, dum in meo utor in utilitatem non parvam animæ meæ.

257 Fundaturque hæc doctrina in Decreto Concilii Constantiensis à Martino V. approbato, ubi sic: *Insuper ad evitanda scandala, & multa pericula, que conscientis timoris contingere possunt, Christi fidelibus, tenore presentium, misericorditer indulgemus, quod nemo deinceps à communione aliquis in Sacramentorum administratione, vel receptione (nota) aut aliis quibuscumque divinis, vel extra, prætextu cujuscumque sententia, aut censure ecclesiastica, à jure vel ab homine generaliter promulgata, teneatur abstinere.* Nulla ergo sententia vel censura, generaliter lata contra Ministrum Sacramentorum, Christi fideles impedit à licita communicatione cum illis in Sacramentorum usu & receptione. Impediret autem, si liberè & licitè ab illo Sacramenta petere & recipere non possent.

258 Si tamen non deesset copia digni Ministri, peccatè graviter, si Sacramentum peterem à Ministro indigno, quem scirem indignè ministraturum, nec peccatum istud commissurum, nisi peterem. Cavendum quippe peccatum proximi, dum sine dispendio caveri potest. Ita Navarrus & Doctores passim contra Sotum & Joannem de la Cruz apud Leandrum à SS. Sacram. disp. 5. de Sacram. in gen. q. 11.

CAPUT XXVI.

Sacramenta omnia nova legis gratiam sanctificationem dignè sumentibus conferunt ex opere operato, sicut & oportuno tempore gratiam actualem (quam vocant) sacramentalem, usque ac finem.
Tom. III

PRIMA pars fide certa est ex Tridentino sess. 7. 259 can. 8. confirmaturque ex Scripturis n. 13. & 16. relatis. Necnon ex traditione totius Ecclesiæ, quæ semper agnovit in Sacramentis vim collativam gratiæ, ut constat ex Symbolo Constantinopolitano, *Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum.* Quia verò vis ista non provenit à Ministro, neque à fuscipiente, sed à Christo supra dignitatem & merita, tam Ministri, quàm fuscipientis (ut passim docent SS. Patres, nominatim Augustinus l. 4. contra Cresconium c. 16. ubi: *Non eorum meritis, à quibus ministratur, nec eorum quibus ministratur, constat Baptismus, sed propriâ sanctitate, atque veritate, propter eum à quo institutus est*) Tridentinum convenienter id expressit, dum dixit Sacramenta gratiam conferre *ex opere operato*. Quas voces dum dedignantur hæretici, ridiculè, neglectè substantiâ rei, de vocibus cavillantur.

Secunda pars ostenditur, quia quodlibet Sacramentum, præter communem effectum, id est gratiam sanctificantem, speciale habet suum effectum, ad quem perducit, per gratiam actualem cuiusque specialem. Siquidem per Baptismum confertur specialis gratia ad ducendam vitam christianam, per quam baptizatus munitur contra subsecuturas tentationes, ut Terrallianus l. de Baptismo tradit, dicens: quòd per Baptismum *subsecuturis tentationibus munimenta præstitimus.*

Per Confirmationem datur gratia conferens *roboretur, ne Christi opprobria Christianus erubescat* (inquit Augustinus in Psal. 30.) sed nomen ipsius audacter consteatur.

Per Eucharistiam confertur gratia, ad fovendam & augendam in nobis charitatem, nutriendamque proinde & promovendam vitam spiritualem, *qua gratia se habet ut antidotum quo liberemur à culpis quotidianis, & à peccatis mortalibus præservemur*, prout Tridentinum testatur sess. 13. c. 2.

Per Pœnitentiæ Sacramentum confertur gratia specialis auxilii, ad fortius & constantius decertanda, cautiusque & efficacius vitanda impostitum peccata, sicut & ad satisfaciendum pro commissis.

Per Extremam Unctionem speciale datur auxilium, quod ægrois animam alleviat, & confirmat, *magnam in eo divine misericordie fiduciam excitando, quâ infirmus sublevatus, & morbi incommoda ac labores levius fert.* Et tentationibus demonis calcaneo insidiantis facilis resistit, & sanitatem corporis interdum, ubi salus animæ expeditur, consequitur, prout idem Trid. ait sess. 14. c. 2. de Extr. Unct.

Per Sacramentum Ordinis, speciale tribuitur adjutorium ad sacras functiones sanctæ & religiosè obeundas.

Per Sacramentum denique Matrimonii, specialis gratia præstatur ad fovendum mutuum inter conjuges amorem, ad fidem conjugalem servandam, atque ad proles in Dei timore & amore procreandas & educandas, denique *ut sciat unusquisque conjugatus vias suas possidere in sanctificatione & honore, non in passione desiderii, sicut gentes, &c.* ut Apostolus ait ad Theosal. c. 4.

De caractere, qui est proprius effectus, non omnium, sed trium Sacramentorum, Baptismi scilicet, Confirmationis & Ordinis, nihil opus est hîc dicere. Satis enim de eo dictum n. 18. 19. 20. & 21.

CAPUT XXVII.

Tamen sola Sacramenta morsuorum, Baptismus
E 2